

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 6Csp/53/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5616206876
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Žišková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2017:5616206876.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš, sudkyňou JUDr. Ivetou Žiškovou, vo veci žalobcu Consumer Finance Holding a. s., Hlavné námestie 12. Kežmarok, IČO: 35 923 130, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Karadžičova 8, Bratislava, IČO: 337927795, proti žalovanému N. J., Y.. XX. XX. XXXX, E. I. Ž. XXX/X, P. I., o zaplatenie 256,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 144,- eur a úroky z omeškania 8,5 % ročne zo sumy 16,- eur od 01. 12. 2013 do zaplatenia, 8,25 % ročne zo sumy 16,- eur od 01. 12. 2013 do zaplatenia, 8,25 % ročne zo sumy 16,- eur od 24. 12. 2013 do zaplatenia, 8,25 % ročne zo sumy 16,- eur od 24. 01. 2014 do zaplatenia, 8,25 % ročne zo sumy 16,- eur od 24. 02. 2014 do zaplatenia, 8,25 % ročne zo sumy 16,- eur od 24. 03. 2014 do zaplatenia, 8,25 % ročne zo sumy 16,- eur od 24. 04. 2014 do zaplatenia, 8,25 % ročne zo sumy 16,- eur od 24. 05. 2014 do zaplatenia, 8,15 % ročne zo sumy 16,- eur od 24. 06. 2014 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku sa žaloba z a m i e t a .

Žiadna zo strán n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou, doručenu v písomnej forme súdu dňa 03. 10. 2016, uplatnil žalobca voči žalovanému pohľadávku 256,- eur spolu s úrokmi z omeškania 8,5 % ročne od 01. 12. 2013 do zaplatenia a žiadal priznať náhradu trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 13. 11. 2012 uzatvoril so žalovaným Zmluvu o pôžičke č. 20317281, na základe ktorej poskytol žalovanému celkovú sumu pôžičky 288,- eur. Žalovaný sa zaviazal pôžičku splácať v pravidelných 18-tich mesačných splátkach po 16,- eur, pričom do vypracovania žaloby uhradil, okrem akontácie 16,- eur, iba čiastku 32,- eur. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku riadne a včas, žalobca dňa 30. 10. 2013 listom „Predžalobná upomienka“ vyzval žalovaného k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorazovo. Žalovaný však z dlžnej sumy nič neuhradil.

2. Žaloba s prílohami bola žalovanému doručená dňa 01. 03. 2017. Zároveň bolo žalovanému doručené aj poučenie spotrebiteľa podľa § 292 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a uznesenie súdu 6Csp/53/2016 zo dňa 21. 02. 2017, ktorým súd žalovaného vyzval, aby sa k žalobe vyjadril v lehote 10 dní. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

3. Podľa § 297 písm. b/ CSP, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

4. Podľa § 219 ods. 3 CSP, vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

5. Vzhľadom na predmet sporu, keď skutkové tvrdenia nie sú sporné a ide o otázku jednoduchého právneho posúdenia, súd v zmysle citovanej právnej úpravy rozhodol bez nariadenia pojednávania verejne vyhláseným rozsudkom dňa 04. 04. 2017 o 08,15 hod. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo zverejnené na úradnej tabuli súdu dňa 23. 03. 2017.

6. Podľa čl. 8 CSP, strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podporiť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

7. Podľa § 149 CSP, prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

8. Podľa § 151 CSP

(1) Skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

(2) Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

9. Podľa § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

10. Podľa § 295 CSP, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

11. Žalobca odvodzoval nárok uplatnený v tomto konaní zo Zmluvy o pôžičke, uzatvorenej dňa 13. 11. 2012. Z označenia žalovaného menom, rodným číslom, číslom občianskeho preukazu a adresou bydliska vyplýva, že žalovaný ju uzatvoril ako fyzická osoba, nepodnikateľ a na druhej strane žalobca konal v rámci predmetu svojho podnikania. Potom sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, takže na danú vec je potrebné aplikovať aj procesné ustanovenia § 290 a nasl. CSP. Nakoľko žalovaný sa k žalobe nevyjadril, súd ako nesporné vyhodnotil tvrdenie žalobcu o uzatvorení Zmluvy o pôžičke a aj listinné dôkazy, predložené žalobcom. Zo Zmluvy o pôžičke vyplýva, že žalobca odpredal žalovanému tovar s názvom „Samsung Galaxy Ace 2 v kúpnej cene 304,- eur. Pri uzatváraní tejto Zmluvy žalovaný zaplatil akontáciu 16,- eur. Potom žalovaný poskytol na zaplatenie kúpnej ceny tovaru žalovanému finančné prostriedky vo výške 288,- eur, ktoré sa žalovaný zaviazal splatiť v 18-tich mesačných splátkach po 16,- eur. Časť 4 Zmluvy o pôžičke obsahuje splátkový kalendár, podľa ktorého prvú splátku mal žalovaný zaplatiť dňa 23. 01. 2013 a poslednú splátku dňa 23. 06. 2014. Finančné prostriedky na zaplatenie kúpnej ceny zariadenia žalobca poskytol žalovanému bezúročne a bez poplatkov. Z „Prehľadu splátok a úhrad“ vyplýva, že žalovaný uhradil okrem akontácie 16,- eur (dňa 13. 11. 2012) ešte jedenkrát sumu 32,- eur, a to dňa 12. 03. 2013. Žiadne ďalšie splátky nie sú v tomto „Prehľade“ uvedené. Dňa 30. 10. 2013 žalobca vypracoval predžalobnú upomienku, v ktorej žalovanému poskytol „poslednú možnosť“ mesačného splácania pohľadávky a vyzval žalovaného na okamžitú úhradu všetkých splátok jednorazovo, odvolávajúc sa na Všeobecné obchodné podmienky Zmluvy. Celkovú istinu 246,- eur žiadal uhradiť najneskôr do 3 dní od doručenia tejto upomienky - predžalobnú upomienku žalobca zaslal žalovanému doporučené, pričom poštovú zásielku si žalovaný v úložnej odbernej lehote nevyzdvihol.

12. Uvedenými listinnými dôkazmi mal súd preukázané, že žalobca so žalovaným uzatvorili dňa 13. 11. 2012 Zmluvu o úvere. Žalobca na základe Zmluvy o pôžičke poskytol žalovanému finančné prostriedky na zaplatenie kúpnej ceny tovaru - Samsung Galaxy Ace 2 s tým, že zvyšok kúpnej ceny 288,- eur sa žalovaný zaviazal zaplatiť v mesačných splátkach. Potom na tento zmluvný vzťah je potrebné aplikovať príslušné ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení platnom ku dňu 13. 11. 2012 (ďalej len „ZSÚ“).

13. Podľa § 1 ods. 2 ZSÚ, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

14. Podľa § 9 ods. 1 prvá veta ZSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

15. Náležitosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka, sú uvedené v ustanovení § 9 ods. 2 písm. a/ - y/ ZSÚ.

16. Žalobca poskytol žalovanému finančné prostriedky vo výške 288,- eur, ktoré sa žalovaný zaviazal žalobcovi vrátiť v 18-tich splátkach po 16,- eur. Tento záväzok nedodrжал, nakoľko zo sumy 288,- eur uhradil iba čiastku 32,- eur, ktorú žalobca zaúčtoval dňa 12. 03. 2013. Žalobca tvrdil, že žiadne ďalšie úhrady žalovaný neposkytol, pričom žalovaný toto tvrdenie žalobcu nepoprel, a preto v zmysle § 151 ods. 1 CSP toto skutkové tvrdenie žalobcu súd považoval za nesporné.

17. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka (ďalej len „Obč. zák.“), ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

18. Podľa § 53 ods. 9 Obč. zák., ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

19. Vzhľadom na citovanú právnu úpravu žalobca mohol pristúpiť k zosplateniu úveru iba v prípade, ak to bolo zmluvnými stranami dohodnuté. Žalobca sa síce v predžalobnej upomienke odvolával na „Všeobecné obchodné podmienky Zmluvy“, ale v predloženej Zmluve o pôžičke právo zosplatiť úver v prípade nedodržania podmienok dojednané nebolo a takéto právo nevyplýva dokonca ani zo Všeobecných obchodných podmienok Consumer Finance Holding, a. s. zo dňa 11. 06. 2010, ktoré žalobca pripojil k žalobe ako listinný dôkaz. Nakoľko zosplatenie úveru nebolo dojednané a dokonca nevyplýva ani zo Všeobecných obchodných podmienok, žalobca nemohol postupovať podľa § 565 Obč. zák. a zosplatiť úver ku dňu 30. 10. 2013 tak, ako to uviedol v predžalobnej upomienke. Pokiaľ žalovaný úver riadne nespĺcal, žalobca sa mohol domáhať iba zaplatenia tej ktorej splátky po uplynutí lehoty splatnosti a celej dlžnej sumy po splatnosti poslednej splátky, ktorá bola dojednaná na deň 23. 06. 2014.

20. Podľa § 100 ods. 1 Obč. zák., právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

21. Podľa § 101 Obč. zák., pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

22. Podľa § 103 Obč. zák., ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nespĺnenej splátky.

23. Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona o priestupkoch, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihlada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

24. Nakoľko v predmetnej veci sa jedná o spotrebiteľský právny vzťah a žalovaný, ako spotrebiteľ, nebol v konaní zastúpený advokátom, súd aj bez výslovných tvrdení žalovaného skúmal v súlade s ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z. z., či žalobca uplatnil nárok včas.

25. Žalobca uplatnil nárok na súde dňa 03. 10. 2016, takže v zmysle ustanovenia § 156 CSP sa týmto dňom začalo konanie na súde. Vzhľadom na všeobecnú 3-ročnú premlčaciu dobu, včas uplatnený bol nárok iba v časti, pokiaľ sa žalobca domáhal priznania splátok, ktoré boli splatné od 03. 10. 2013. Pokiaľ žalobca uplatnil splátky splatné pred týmto dátumom, jedná sa o nárok premlčaný. V zmysle citovanej právnej úpravy súd na toto premlčanie prihliadol zo zákona a žalobcovi nepriznal plnenie, ktoré mal žalovaný zaplatiť do 02. 10. 2013. Žalobca potom včas uplatnil iba nárok na splátky, ktoré žalovaný mal zaplatiť v mesiacoch október 2013 - jún 2014, čo je spolu 144,- eur (9 mesiacov x 16,- eur) a v tejto časti preto súd žalobe vyhovel. V časti, pokiaľ žalobca žiadal priznať vyššiu sumu, nárok v dôsledku premlčania nebolo možné priznať.

26. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Obč. zák., dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

27. Podľa § 517 ods. 2 Obč. zák., ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

28. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení účinnom do 01. 02. 2013 (záväzkový vzťah vznikol pred 01. 02. 2013), výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia, ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

29. Žalovaný bol v zmysle Zmluvy o pôžičke, ktorá obsahovala aj splátkový kalendár, povinný splácať dohodnutú splátku 16,- eur mesačne vždy do 23. dňa toho ktorého mesiaca. Pokiaľ v tejto lehote splátky neuhradil, nasledujúcim dňom, t. j. 24. dňa toho ktorého mesiaca, sa dostal do omeškania. Základná úroková sadzba, určená Európskou centrálnou bankou sa menila tak, že do 12. 11. 2013 bola určená vo výške 0,5 %, od 13. 11. 2013 do 10. 06. 2014 vo výške 0,25 % a od 11. 06. 2014 do 09. 09. 2014 vo výške 0,15 %. Nakoľko úroky z omeškania predstavujú túto sadzbu zvýšenú o 8 percentuálnych bodov, žalovanému vznikla povinnosť zaplatiť úroky z omeškania v uplatnenej výške 8,5 % ročne len zo splátky splatnej 23. 10. 2013. Zo splátok splatných v mesiacoch november, december 2013 a január, február, marec, apríl, máj 2014, žalovanému vznikla povinnosť zaplatiť úroky z omeškania 8,25 % ročne a zo splátky splatnej v mesiaci jún 2014, úroky z omeškania vo výške 8,15 % ročne. Žalobca však žiadal priznať úroky z omeškania až od 01. 12. 2013 a nakoľko súd je žalobou viazaný (§ 216 CSP), priznal žalobcovi zo splátok splatných v mesiacoch október a november 2013 úroky z omeškania až od 01. 12. 2013, ale v zákonnej výške, t. j. zo splátky splatnej v októbri 2013 vo výške 8,5 % ročne a zo splátky splatnej v novembri 2013 vo výške 8,25 % ročne. Pokiaľ ide o splátky splatné v mesiacoch december 2013 až jún 2014, ktoré boli splatné 23. dňa v mesiaci, žalovaný sa dostal do omeškania vždy od 24. dňa toho ktorého mesiaca. Od tohto dňa potom súd zaviazal žalovaného na zaplatenie úrokov z omeškania v zákonnej výške tak, ako je to uvedené vo výroku rozsudku. V časti, pokiaľ žalobca žiadal priznať vyššiu sumu ako 144,- eur a pokiaľ žiadal priznať vyššie úroky z omeškania, žaloba nebola dôvodná, a preto v tejto časti súd žalobu zamietol.

30. Podľa § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je 3 dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

31. Súd nezistil žiadne dôvody pre určenie dlhšej lehoty splatnosti, a preto zaviazal žalovaného zaplatiť priznanú istinu spolu s úrokmi z omeškania v zákonnej lehote 3 dni, ktorá začne plynúť právoplatnosťou tohto rozsudku.

32. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

33. Podľa § 255 CSP

(1) Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

(2) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

34. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

35. Žalobca uplatnil pohľadávku 256,- eur s príslušenstvom, takže priznaním istiny 144,- eur bolo jeho návrhu vyhovie v rozsahu 56 %. Žalobca bol čiastočne úspešný aj pokiaľ ide o príslušenstvo pohľadávky, keď žiadal toto priznať vo výške 8,5 % ročne od 01. 12. 2013 do zaplata z istiny 256,- eur. Vzhľadom na výsledok konania, súd podľa § 255 ods. 2 CSP rozhodol, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od jeho doručenia odvolanie na Okresnom súde Liptovský Mikuláš. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Žiline.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 Civilného sporového poriadku,

1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.